

at opretholde. Men af principielle grunde er det selvfølgelig vigtigt, at man har de her ting på plads, for der er jo andre organisationer, som måske ikke har klaget, men som er udenfor.

Når det drejer sig om Arbejdsretten, er det vigtigt at sige, at det altså kun er en detalje, vi ser i ændringerne. Vi havde gerne set, at man havde foretaget en mere dybtgående analyse af Arbejdsretten. Det er jo interessant, at Arbejdsretten, som den ser ud nu, har holdt siden 1973, og allerede dengang og også siden har SF talt om, at det var relevant at se på, om det nuværende bodssystem var passende. Vi mener også, at det, der står i § 12, og som er uændret i den nye formulering, burde der nok kigges på ud fra, hvad det betyder i praksis. Vores erfaring med Arbejdsretten er jo, at når det drejer sig om at se på hele sagen i sammenhæng, har man en tilbøjelighed til at kigge på gamle sager.

Derfor er det også vigtigt at understrege, at det sådan set ikke er Arbejdsretten, der er problemet i det, jeg taler om her, ud over boden. Spørgsmålet er også, hvilket retsgrundlag Arbejdsretten dømmer ud fra, og den præcedens, som Arbejdsrettens dommere følger.

Vi mener også, at det kunne have været fornuftigt, at man havde kigget mere på andre internationale konventioner, også ILO-konventionen, om vi på nogle punkter – men det er mere i spørgsmål om retspraksis end om selve Arbejdsretten, f.eks. diskussionen om tillidsmandsbeskyttelse og en række andre ting, som har været rejst som spørgsmål – lever op til internationale konventioner. Ja, det er jo arbejdsmarkedets parters sag, og vi er også tilhængere af helt principielt – men vi gør en undtagelse en gang imellem – at det, som er arbejdsmarkedets parters sag, er og forbliver deres sag. Men vi mener godt, det kunne diskuteres politisk også.

Som sagt, vi kan tilslutte os det forslag, som ligger fra regeringens side. Vi betragter det som en naturlig ting at få de her ting rettet, uanset at de i praksis ikke betyder så meget.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg kan jo blive fristet til at sige til hr. Aage Frandsen, at hvis man skulle lave en mere dybtgående revision af Arbejdsretten, og det kunne der måske godt være behov for, så måtte man jo også kigge lidt på Arbejdsrettens grundlag, altså det, den bruger i sit arbejde, nemlig de overenskomster, det drejer sig om.

Når vi så er i boldgaden om revisioner, kunne man jo måske også forestille sig, at man begyndte at kigge på de ILO-konventioner, som giver anledning både til denne eller i hvert fald til den næste sag på dagsordenen.

Jeg vil også i modsætning til hr. Aage Frandsen sige, at jeg var faktisk meget glad for den lille betænkning, der er blevet lavet af parterne under forsæde af en højesteretsdommer, fordi jeg synes, det var dels en interessant betænkning med mange historiske, interessante ting, dels en god måde at lave sådan en lille lovrevision på, som man har gjort det her.

Resultatet synes jeg faktisk også er blevet udmærket. Nu har vi da i hvert fald fået et tidsvarende forslag til, hvordan det skal se ud, og hovedklagerne i det er jo i hvert fald blevet rettet. De kom fra, kan man sige, de gule fagforeninger, som ingen holder af eller bryder sig om af forskellige grunde. De havde ønsket at sidde med ved bordet i Arbejdsretten, og det får de altså ikke lov til. I stedet for gør man det, som jeg synes er helt rigtigt, og det kunne så være et svar til hr. Flemming Oppfeldt, at de får mulighed for at vælge, at, skal vi sige almindelige dommere, der i øvrigt virker i Arbejdsretten, bliver taget ind i stedet for.

Det synes vi er en god og fornuftig måde at løse problemet på, og vi kan støtte lovforslaget også med de øvrige små ændringer, der er, nemlig at organisationerne nu skal indstille til arbejdsministeren, der herefter udnævner i stedet for selv at udnævne de læge dommere, osv. osv.

Vi kan i det hele støtte forslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Vores ordfører på området, fru Annette Just, kan desværre ikke være til stede. Hun har lavet en lille tale til mig, og jeg tror, jeg vil holde mig fuldstændig til det, hun har skrevet, for jeg kan høre, at vi er uenige med de andre partier.

Det går ud på, at Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder ønsker at være med til at give ministeren håndsret over de ordinære dommere til Arbejdsretten, ved at hun kan udpege dem direkte, selv om det er efter indstilling fra organisationer og myndigheder, og når arbejdsministeren går videre med, at hun også vil bestemme, hvem der skal være i formandskab, så bliver det til de rene ministerbeføjelser, og det er Fremskridtspartiet imod.

Det siges tilmed, at forslaget i første række tager sigte på at sikre, at Arbejdsretten med den